

BILLEDKUNST I KLASSEVÆRELSET

Af Anette Ettrup

En dag sad jeg i toget og så på de fine poser, som hænger til fri afbenyttelse som led i DSB's "Hold toget rent"-kampagne. Det var nogle usædvanlig smukke poser, rene kunstværker. Jeg kunne først ikke se, hvad de egentlig forestillede, men efter at ha' set på billedet et stykke tid, fik jeg en glad, varm oplevelse i kroppen. Det var de dejligste udsnit af billeder, der omhandlede tog; genialt. Se illustration på s.15.

Kan børn se det? Lægger de overhovedet mærke til deres omgivelser, hvis det ikke er målrettede ungdoms- eller børnereklamer for film, koncerter eller tøj? Er de overhovedet klar over, at de findes.

Der var 6 motiver på posen, så jeg tog 6 poser med hjem. Næste dag satte jeg børnene på gulvet i 6 grupper. De fik hver en pose og et udvalgt motiv, som de skulle kigge på og snakke om. Efter 10 minutter hængte jeg en pose op på opslagstavlen. Hvorefter eleverne gruppevis skulle fortælle, hvad de fik ud af billedet. Det var en stor oplevelse, og de fik overraskende meget ud af motiverne - og de var engagerede.

Vi fik mange gode diskussioner ud af det. En uges tid efter kom en pige glædesstrålende ind i klassen med en ny pose fra DSB. Hun syntes bestemt, at vi skulle snakke om den.

Vores billede

Måneden efter skulle vi på tur. Vi stod på Glostrup station og ventede, da eleverne råbte: "Se den plakat, det er vores billede fra posen"! Hvis vi gør børnene bevidste om det, vi er omgivet af, kunsten i hverdagen, skærper vi også deres opmærksomhed og nysgerrighed. Blikfanget er en plakat med Mo-

net. I første øjeblik ligner det kun en masse lyse og gule farver uden egentlig mening. Klassen har set filmen om Linnea i Monets have. Kunne børnene genkende noget i billedet? Det var der nogle stykker, der kunne. Jeg ville bruge billedet til at få dem til at se farverne og maleteknik. F.eks. om der var brugt tyk farve, tynd farve, brede penselstrøg, smalle penselstrøg, tør eller våd maling, og endelig om de kunne finde lys og skygge. Jeg snakkede med eleverne om billedet, som var hængt op, så alle kunne se det.

Jeg spurgte, om eleverne kunne genkende farverne, men de syntes, at farverne var blandet sammen, så de ikke kunne genkende dem.

Det var et godt udgangspunkt for at studere, hvilke farver der var blandet for at give den rette efterårsstemning.

Efterårsbilledet

Billedet blev hængende i klassen, og hver dag gik eleverne på farvejagt. Vi brugte billedkunstimerne til at blande vores egen efterårspalet. Det var en stor oplevelse for børnene at blive bevidste om de mange måder, farverne kunne blandes på, og hvilke virkemidler det gav. Vi sluttede naturligvis af med at male et efterårsbillede.

Det var imidlertid blevet for koldt til at gå ud for at iagttage efterårets træer, så vi benyttede os af blindtegning.

Jeg lavede transparenter af nogle af efterårets træer, og eleverne blev udstyret med tegnebræt og skråtudser. De skulle nu forsøge at tegne træets konturer uden at se mere end et par gange på tegnebrættet. Det kræver dyb koncentration, og derfor hørte vi imens noget musik af Kitaro.

Eleverne fik tegnet de flotteste træer, der nu skulle farvelægges med den farvepalet, de havde lavet. De skulle finde ud af, hvor lyskilden skulle være, og hvor der skulle være skygge. Det tog lang

tid, men alle var tilfredse med resultatet og syntes, at de var små kunstnere. Metoden er enkel og kan overføres til mange andre ideoplæg: Iagttage, finde, tænke, handle.

Ideer

Tag eleverne med til en større by - i mit tilfælde København og lad dem se på de gamle bygninger. Lad børnene undres: Hvad er anderledes end i de huse, I selv bor i? Det bliver udgangspunkt for en god snak om figurer, former, udskæringer, gesimser, vinduer osv. Det bliver så igen indfaldsvinkel til kultur og udvikling.

En anden god indfaldsvinkel er den kunst, der ofte er på vore skoler. F.eks. har vi på min skole en del skulpturer, som det viser sig, at børnene er meget lidt bevidste om. Ofte har de slet ikke lagt mærke til, at vi har skulpturer på skolen.

Lad børnene røre ved skulpturerne, gætte, hvad de er lavet af, og hvordan det føles at røre ved dem. Langsomt drejes samtalen ind på mere tekniske emner. Skulpturens tre grundformer: kuglen, keglen og kvadratet. Udvid mulighederne med billeder i bøger eller lysbilleder, og lad børnene gå på opdagelse efter grundfigurerne.

Lad eleverne være aktivt skabende. Giv dem en klump ler, bed dem dele leret og forme de tre grundfigurer, der tørres og derefter males i grundfarverne.

Derefter er der basis for en god snak: Hvor mange måder kan grundformerne sættes sammen på? Er der måder, som er bedre end andre? Hvorfor? Ser figurer ens ud fra alle vinkler? o.s.v.

Hvis vi skal have eleverne til at interessere sig for de ting, vi er omgivet af, skal de gøres opmærksom på eksistensen, derefter enkle forklaringer, undersøgelser, undren og aktivitet.

Anette Ettrup er lærer ved Roholmskolen, Albertslund.